

Rozbijte Rusko, abyste „zachránili liberální pořádek“

Alastair Crooke

20.6.2022 [Komentáře](#) Témata: [Energetika](#), [Evropa](#), [Ekonomika](#), [Rusko](#), [Fašismus](#)

911 slov

Berlusconi v Il Giornale napsal, že Západ je izolovaný kvůli své „ukrajinské monománii“: „Reakce Západu na [Ukrajinu] byla jednomyslná – ale co máme na mysli Západem? USA, Evropa a některé země Tichomoří s tradičními vazbami na USA, včetně Austrálie a Japonska. A z jiných zemí světa? Skoro nic“.

Přesně tak. Problém Ukrajiny je vnitroeurospký boj o identitu, který se datuje od pádu Říma.

Je jasné, že blízkovýchodní státy v tomto konfliktu vystupují jako „vnější pozorovatelé“, ale to neznamena, že se nestanou náhodnými oběťmi evropského střetu. Určitě budou.

Západní establishment ve své zuřivé touze ublížit Rusku v podstatě narušil křehkou rovnováhu, která je základem globalistické finanční struktury. Impulzivně a bezmyšlenkovitě „osvobodili“ zboží – od potravin po energii a vzácné prvky – tak, že jeho cena raketově vyletěla vzhůru. Opět se ukázalo, že toto zboží má svou hodnotu.

Namísto toho, aby byly uzavřeny kolaterálními základny pro pyramidovou hru s pevným základem „aktiv“ oceněných ve fiat měně, kterou inflace každý rok pohltí, se komodity, spíše než fiat dolary nebo eura, stávají cennou měnou, na kterou se „zvenčí“ obracejí jako alternativní způsob obchodování.

Samozřejmě to nevychází pouze z „Ukrajiny“. Do hry vstupují další dva klíčové faktory: zaprvé představa „Krugmanovy ekonomiky“, že vlády musí „tisknout, aby utrácely“. „Zvýšení“ vládních výdajů již podpořilo inflaci (před událostmi na Ukrajině) a nyní podkopává důvěru v devalvaci fiat měn, které nemají žádné mechanismy na úpravu hodnoty.

Druhým faktorem je závazek západní elity ke „globálnímu přechodu“ (tedy rychlému útěku) od fosilních paliv. Proč je to chyba? Protože když slyšíte nevyvrátitelná prohlášení jako „věda prokázala“, uvědomíte si, že máte co do činění s kultem, nikoli s vědou. V absolutním pojetí tento kult netoleruje žádný jiný přístup nebo širší úhel pohledu, který by mohl kvalifikovat metapříběh.

Evropa už spěchala k „přechodu“. Ukrajina zjevně „slouží“ jako jakýsi akcelerátor, „odvykající“ (pozn. pompézní jazyk) Evropu od energetické závislosti na Rusku.

Pokud to však ke zvýšení cen komodit nestačilo, Evropa se překonala tím, že prosazuje zákaz nákupů energie z Ruska, což krizi dále prohlubuje. Ceny vzrostly, protože Evropané budou platit více za alternativní energii, i když se komplexnější zákaz ukáže jako nemožný.

Dobrá, jedna věc je, aby Evropa a USA řekly, že nadcházející inflace, průmyslová recese, potravinová nouze (která se ještě zhorší) a hladomor, který zachvátí celou společnost, za to stojí.

Toto „znovupotvrzení liberálního řádu záchranou Ukrajiny“ – i když nese riziko ekonomického kolapsu Evropy – je plně ospravedlnitelné „ponížením Putina za každou cenu“. Proč by ale také nekomoditní výrobci na Blízkém východě měli platit tučnou cenu za evropskou ješitnost?

Jak naznačil Berlusconi, tyto státy nemusí nutně vnímat Putina nebo Rusko jako svého nepřítele. Mnozí v nich vidí spíše potenciálního spojence – ale Blízký východ, Afrika a Latinská Amerika rozhodně nemají nic společného s „pořádkem založeným na pravidlech“ zavedeným v USA. Nemají důvod se zapojovat do tohoto vnitroeurospkého kočičího souboje.

To, co čeká jejich společnost, však ukazuje „zlověstné znamení“ – události na Srí Lance a Pákistánu. Pákistán musí v příštím finančním roce splatit více než 21 miliard dolarů zahraničního dluhu. Potýká se také s masivní inflací potravin a narušením dodavatelského řetězce, proto má vláda v úmyslu dovézt alespoň 3 miliony tun pšenice a 4 miliony tun oleje na vaření, aby zmírnila nedostatek.

V Karáčí se zároveň kvůli rostoucím cenám elektřiny zavírá asi 40 000 továren, takže práce je téměř nemožná. Zdá se, že elity, fascinované svou „přechodnou“ agendou, ztratily ze zřetele pravdu, že energie – lidské a fosilní, potraviny a materiální zdroje – je ve skutečnosti ekonomika. Jedna část elity vidí krizi spíše jako příležitost – i když bolestivou – k urychlení přechodu. Zdá se, že nyní zoufalý západní establishment má v úmyslu vést polovojenskou loutkovou „dlouhou opotřebovací válku“, aby oslabil Rusko. Bohužel tato strategie pravděpodobně mnohé vyhladoví k smrti.

Výkonný ředitel Světového potravinového programu varoval, že 49 milionů lidí ve 43 zemích bude brzy čelit hladu. Potravinovou krizi, stejně jako inflaci, nezpůsobuje Ukrajina, i když situaci velkého producenta pšenice, utápějícího se v konfliktech, ji jistě zhoršuje. Potravinová krize přímo souvisí s "přechodnými" faktory („ekologizace“ výroby potravin) a také se strukturálními změnami v neoliberální ekonomice (kde výroba potravin byla offshore).

Zvrácenost celé této rýsující se bolesti spočívá v naprosté nonšalanci: Evropa si před zahájením sankční války nepromyslela svou strategii sankcí proti Rusku – byla plně přesvědčena, že Rusko se téměř okamžitě zhroutí. Ministerstva zahraničí, která plány vytvářela, ani na chvíli nezvažovala možnost, že Rusko neutrpí ekonomický kolaps, natož aby se jeho ekonomika stabilizovala (jak se to stalo).

A plánovači nedomysleli dopad jejich proxy války na ruské veřejné mínění. Bez dlouhého přemýšlení předpokládali, že ruské ozbrojené síly jsou tak slabé, že musí nutně prohrát. Nikdy nediskutovali o možnosti přitvrzení veřejného mínění v průběhu vojenské operace. Spíše považovali za samozřejmé, že ruské veřejné mínění se obrátí proti Putinovi, až se příliv obrátí proti ruským silám, a že bude sesazen z úřadu. Myšlenka, že by Rusko mohlo na Ukrajině vyhrát, byla na Západě považována za projev neloajality, ne-li přímo zrady.

Vedoucí představitelé EU budou nakonec muset čelit nelibosti svých voličů nad takovými závažnými nesprávnými úsudky, umocněnými triumfálním propagandistickým náporům, který je zřejmě oklamal. Podstatné však je, že tyto různé neduhy západního ekonomického systému jsou strukturální. Čerstvé vedení nebude mít možnost je vyřešit mávnutím kouzelné hůlky.

[Break Russia to 'save libera](#)